

за съперникъ оногови мръснаго Гърка? Какво мислишь? че Арбакъ е чакалъ да оздрѣе плода и да го устѣпи другиму? — те, безумная Ты си мой пазоть, цѣла мой имоть, обѣсывамъ та за моя и та граб-вамъ; и тѣй като думаше грабиж и прегъриж момата и туй преграбчанье бѣ силно не отъ любовь вече но по отмѣстванье.

Отчаяніето обрѣжи Иона съ необыкновенна сила; ти отново сполучи да избѣгне отъ нектѣгѣ на звѣря, затече са къмъ тѣзи страна на стаята отъ дѣто бѣ вдѣзла и подигаше вече завѣсата, но Арбакъ пакъ я олуви; тя пакъ са оттърва отъ рѣцѣтъ му и утрудена извика на в ъсоко и паднѣ до мраморния стѣлнѣ на койтоса издигаше главата на египетската богыня. Арбакъ са спрѣ малко за да си почине и пакъ са впусна на жертвата си.

Въ тѣзи сѣщата минута завѣсата силно подхвъркнѣ и една жилиста и ѣка рѣка олуви египтянина за врата. Като са обѣриж той видѣ пламнѣлытъ очи на Главка, и блѣдавото но гнѣвно лице на Апкида

— О, Фури! извика египтянинѣтъ като хвърли на тѣхъ звѣрскій погледъ, кой лошъ демонъ вы доведе тука?

— Безбожнико! отговори Главкъ и са сплете съ него въ смъртна борба.

Между туй Апкидѣ подигнѣ сестра си полумъртва отъ земята; дълго време нѣмѣтъ умствены занятіи бѣхъ ослабили тѣлеснытъ му силы и не можаше да я изнаесе вѣнъ отъ стаята колкото и да бѣше нѣжна и лека снагата ѣ, заради туй той я сложи на единъ столъ и я пазяше като държеше въ рѣка ножъ и гледаше на хода на борбата между Главка и египтянина готовъ да поразѣ Арбака съ ножа ако го видяше че ще навѣе. Нема на земята нищо по страшно отъ борба която става съ гърды срѣщо гърды и чрезъ единственнытъ орѣжїа които дава на свирѣпостѣта природата. Пригърижлы единъ друго двамата съперницѣ търсахъ да одушѣтъ единъ друго, главытъ имъ назадъ оттеглени, дивытъ имъ очи пламнѣяхъ, мышцытъ имъ са напругахъ, жилытъ имъ надуты, устата имъ полуотворены и збыты имъ скърцахъ като ца дивы глигани; и двамата свѣрхестественно ѣкы и двамата пламнѣяхъ отъ непримирима вражда, страшно стискахъ единъ друго. Понѣкогашъ са откъсвахъ единъ отъ другій и обикаляхъ ограниченото оупѣ бойно поле като да си съвземѣтъ новы силы за нова борба. Тѣ издавахъ бѣсны вѣкове отъ гнѣвъ и умраза, и когато въ борбата са намѣрихъ предъ жертвеника, предъ стѣлна на богынята, пакъ са отпуснѣхъ за да си починѣтъ една минута, и Арбакъ са опрѣ о стѣлна, а Главкъ са спрѣ неподвиженъ на срѣща му.